

Fericirea vine din interior

Stelian Stancu

Tu nu privi departe
Nu sta în adnotări
Apucă și socoate
Răbojul cu-ntrebări,
Din lista de suspine
Din tot ce te-nconjoară
Căci simpla fericire
Nu se găsește afară.
Fii dară înțelept
Și te privește adânc
Căci fericirea-ți zboară
Prin sufletul plătând.
De vrei să fii ferice
Fără a fi un sens
Din adevărul dulce
Câtând chiar și un mers,
Tu du-te la izvorul
Din sufletu-ți de ceară
Și simte el fiorul
Senzației de vară.
Nu înțelege doară
Să îți strârpești în grabă
Prietenii ce zboară
Și nu găsesc zăbavă.
Ei au avut și au
Un rost în elocință
Chiar și atunci când stau
Câtând doar pocăință.
De-ți ești prieten ție
Cu suflet cumpătat
Vei sta în sine-ți fie
Și când ești supărat,
Căci doar când ești nesigur
Pe omul ce-i în tine
Vei căuta „delirul”
În lume, dar nu-i bine.